

Su šventomis
Kalėdomis ir
Naujaisiais metais!
Mūsų metais „Versmėje“!

Neskubėkite
dainos išlekti –
lyg širdis
jus lig šiolei
nešiojates
tiek šilumos!
Neturėjot
jok niekad
ir neturit
ką slepti –
gal tik meilę
kraštelini savos
Lietuvos.

Antanas Andrijonas

Mielieji,

Jau greitai gruodžio nakties žvaigždės į neapėpiamą toly palydės vėl pralėkusių senuosius naujojo Lietuvos tūkstantmečio Grigaliaus metus. Kiek skambesio, nuomonių ir prasmės jie nusinešė, kiek jų aidų aidais kartos ateinantys dešimtmečiai, šimtmečiai, tūkstantmečiai? Gal kartos ir mūsų svajas, ir mūsų klaidas, ir mūsų dainas? Kartos, nes nenorės amžinai likti vaikais, nes negalės nekartoti istorijos. Gal tos istorijos tomuose suras ir mūsų Tūkstantmetį, mūsų dienų tūkstantmetį „Versmėje“.

Gal tokį pat snieguotą gruodžio vakarą, kai visi lauks Naujųjų metų, koks nors keistuolis Gruzdčiuose, Baisogaloje ar Laukuvoje ir po tūkstančio metų savo jaukiame kambarėlyje praskleis lango užuolaidą, prisimerkęs nužvelgs sode apsnigtos obels šaką ir lyg savęs, lyg naujametėm žvaigždėm nusėto dangaus skliauto paklaus: „Tai kiek gi šimtmečių prabėgo nuo to „Versmės“ tūkstantmečio?“ Tiesiog taip ims ir paklaus.

O paskui baltais knygų lapų toliais, kaip apsnigtais laukais, sugrįš į mūsų dienas kartodamas: „Tai kiek gi šimtmečių...“

Tad su šventomis Kalėdomis ir Naujaisiais metais! Mūsų metais Lietuvos valsčių „Versmėje“!

Naujų vilčių, tikėjimo ir susitelkimo metais po vienu stogu, vienos minties ir vieno tikslo metais. Sėkmės ir laimės metais.

Su šventine nuotaika – versmiečiai

2010 • 2011